

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 364/2015
21.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. С.Т. и др, због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених С.Т. и М.Т., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 514/11 од 04.08.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 400/14 од 23.10.2014. године, у седници већа одржаној 21.04.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених С.Т. и М.Т., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Параћину К 514/11 од 04.08.2014. године и Вишег суда у Јагодини Кж1 400/14 од 23.10.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину К 514/11 од 04.08.2014. године окр. С.Т. оглашена је кривом због кривичног дела фалсификовање службене исправе из члана 357. став 3. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда, тако што је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљена у року од две године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом окр. М.Т. оглашен је кривим због кривичног дела неосновано добијање и коришћење кредита и других погодности из члана 209. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и због продуженог кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 2. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљених С. и М.Т., адв. М.М., поднео је захтев за заштиту законитости због повреде кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан, да обе пресуде преиначи и донесе ослобађајућу пресуду.

Након што је примерак захтева, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оци навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву наводи да је првостепеном и другостепеном пресудом на штету окривљених повређен кривични закон из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, јер у радњама окривљених нема елемената кривичних дела за која су оглашени кривим, с обзиром да је искључена противправност и кривица, односно да радње које су окривљенима стављене на терет представљају радње, односно дело малог значаја, јер је степен кривице окривљених веома низак, нема умишљаја и штетне последице радњи и дела, су потпуно изостале или су незнатне.

Изнете наводе захтева, Врховни касациони суд оцењује неоснованим из следећих разлога:

Из чињеничног стања утврђеног првостепеном и потврђеног другостепеном пресудом несумњиво произилази да је окр. С.Т. у време, на месту и на начин описан у изреци првостепене пресуде у службену исправу – потврду о запослењу и висини примања за запослено лице унела неистинит податак о запослењу и месечној заради окр. М.Т., те службену исправу својим потписом и службеним печатом оверила као истиниту, при чему је била свесна свог дела и хтела његово извршење. Из чињеничног стања произилази и да је окр. М.Т., на начин описан у изреци првостепене пресуде четири неистините службене књиге употребио као праве и истините, при чему је три књиге претходно сам и сачинио, а у сврху уговарања готовинског динарског кредита са оштећеном банком поднео неистиниту потврду о запослењу и висини примања коју је претходно незаконито сачинила окр. С.Т....при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење, а затим је такође на начин описан у изреци првостепене пресуде лажним приказивањем чињенице да је у радном односу СТР С. и да по том основу остварује месечна примања у износу од 53.000,00 динара закључио уговор о готовинском кредиту са оштећеном К. б. и тиме за себе добио кредит код оштећене банке у наведеном износу, употребивши при томе неистиниту потврду о

свом запослењу и висини примања, при чему је био свестан свог дела и хтео његово извршење.

Из овако утврђеног чињеничног стања произилазе сви битни елементи, како субјективни, тако и објективни, кривичних дела за која су окривљени С. и М.Т. оглашени кривим, па се неосновано у захтеву за заштиту законитости указује да у радњама окривљених нема кривичних дела, а навод изнет у захтеву да у конкретном случају се ради о делима малог значаја је ствар личне процене браниоца.

Налазећи, из изнетих разлога, да се захтевом за заштиту законитости неосновано указује на повреду кривичног закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вукасановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.